

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישֵׁי פְּרֻשֵׁת וַיְחִי י"ד טֵבֵת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / שְׁלִישֵׁי עִם רִש"י

הַיּוֹם מְסִימִים לְלַמֵּד אֶת הַבְּרָכוֹת שֶׁיַּעֲקֹב בָּרַךְ אֶת אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה בְּנֵי יוֹסֵף.

יַעֲקֹב מְבָרַךְ אֶת בְּנֵי יוֹסֵף לְפָנָיו פְּטִירָתוֹ, הוּא שִׁכַּל אֶת יָדָיו וְהִנִּיחַ אֶת יָדָיו עַל אֶפְרַיִם שֶׁעָמַד בְּצַד שְׂמָאל.

יוֹסֵף רָאָה שֶׁיַּעֲקֹב בָּרַךְ אֶת אֶפְרַיִם, הִצְעִיר יוֹתֵר בִּידוֹ הַיְמָנִית! הוּא לֹא שָׂמַח עַל כֵּן וְנָסָה לְשַׁנּוֹת חֲזָרָה אֶת יְדֵי אָבִיו תּוֹךְ הַסֶּבֶר שֶׁמְנַשֶּׁה הוּא הַבְּכוֹר.

יַעֲקֹב אָמַר: "אֲנִי יוֹדֵעַ! שֶׁמְנַשֶּׁה הוּא הַבְּכוֹר, וְאֲנִשִּׁים גְּדוֹלִים יֵצְאוּ מִמֶּנּוּ כְּמוֹ גְּדַעוֹן שֶׁהוֹשִׁיעַ אֶת הַיְהוּדִים בְּמִלְחָמָה. אֲבָל אֶפְרַיִם יִהְיֶה גְּדוֹל יוֹתֵר בֵּינוֹ שֶׁיְהוֹשֻׁעַ יֵצֵא מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ! הוֹשֻׁעַ יַעֲזֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַבוֹשׁ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יִלְמַד אוֹתָם תּוֹרָה, וְכָל הָעוֹלָם יֵדַע אוֹדוֹתָיו כְּשֶׁהַשֶּׁמֶשׁ תַּעֲמִד בְּגִבְעוֹן (בְּג' תַּמּוּז)!"

יַעֲקֹב בָּרַךְ אוֹתָם, וְאָמַר שֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִבְרְכוּ אֶת הַיְלָדִים שֶׁלָּהֶם שִׁיְהִיו כְּאֶפְרַיִם וְכְמְנַשֶּׁה ("יִשְׁמְךָ אֶלְקִים כְּאֶפְרַיִם וְכְמְנַשֶּׁה"). יַעֲקֹב הִזְכִּיר אֶת אֶפְרַיִם קִדָּם, לְהַרְאוֹת שֶׁכְּאֲשֶׁר מוֹנִים אֶת הַשְּׂבָטִים עַל פִּי הַסֵּדֶר, אֶפְרַיִם קִדָּם לְמְנַשֶּׁה.

יַעֲקֹב אָמַר לְיוֹסֵף: "אֲנִי הוֹלֵךְ לְהִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם, אֲבָל ה' יִהְיֶה אִתְּךָ וַיְבִיא אוֹתְךָ חֲזָרָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. מִכֵּיוֵן שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ לְעִבּוֹד קֶשֶׁה כְּדִי לְדַאֵג לְכֹךְ שֶׁאֲנִי אֶקְבֵּר בְּמַעֲרַת הַמַּכְפֵּלָה, אֲנִי נוֹתֵן לְךָ מִתְּנָה מִיַּחֲדָת - מְקוֹם מִיָּחָד שֶׁתּוּכַל לְהַקְבֵּר בּוֹ, בְּשִׂכְמְךָ, שֶׁכְּבָשָׁנוּ מִיַּד הָאֱמוּרִי."

תְּהִלִּים / יוֹם יָד לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ע"ב- ע"ו

בְּפָרֶק ע"ג יִשְׁנו פְּסוּק: "מִי לִי בְּשָׂמַיִם וְעַמּוֹךְ לֹא חִפְצָתִי בְּאֶרֶץ" (זֶהוּ חֵלֶק מִהַנִּיגוֹן יִפְרַח בְּיָמָיו צְדִיק").

הִצְמַח צְדִיק צִטָּט אֶת הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן שֶׁהִסְבִּיר אֶת הַמְשָׁמְעוֹת שֶׁל פְּסוּק זֶה: הָאֵם אֲנִי צְרִיךְ אֶת הַשָּׂמַיִם? וְאִינִי רוֹצֵה אֶת מָה שֶׁכָּאֵן בְּעוֹלָם! הָאֲדָמוֹ"ר הַזֶּקֶן נִהַג לֹמַר שֶׁאִינוֹ רוֹצֵה אֶת מָה שֶׁעַם ה' כְּמוֹ

גן עדן או עולם הבא, הוא רק רוצה את ה' בעצמו!

איך מתחבר האדם עם ה' בעצמו? על ידי קיום מצוות בעולם הזה הגשמי. חכמים אומרים ששעה אחת של תשובה ומעשים טובים בעולם הזה, טובה יותר מכל חיי העולם הבא.

בעולם הבא הנשמות נהנות מאור ה', אבל על ידי קיום מצוה בעולם הזה, הנשמה מתחברת עם העצמות של ה'.

תניא / פרק ט' (י"ד טבת שנה מעוברת)

בתוך כל אחד מאתנו ישנם שני מלכים המנסים לגרום לנו לתת להם לשלוט על הגוף. הנפש האלוקית רוצה שנשתמש בכל הכחות שלנו ללמד תורה ולהתנהג כפי שה' רוצה שננהג. הנפש האלוקית רוצה שכל כך נהנה ממה שאנו עושים שאפילו הנפש הבהמית תהנה מכך. הנפש הבהמית רוצה שנחשב מה טוב וטעים או כיף לגוף שלנו ולא לחשב על ה'.

האמת היא שה' נתן לנו את "המלך השני" – הנפש הבהמית, כדי שננצח

אותו. כשצריכים להלחם, מתעקשים ומתחזקים יותר! היות שזה התפקיד למענו ה' ברא את הנפש הבהמית, היא באמת לא רוצה שאנחנו נעשה את הדברים הלא נכונים, היא רוצה להפסיד במלחמה, לשם כך ה' שלח אותה!

כתוב בספרים, שאם אדם לא בטוח שהוא עשה את הדבר הנכון, הוא צריך לראות איך הוא ירגיש אחר כך. אם ישמח, סימן שהדבר נכון, כיון שהיצר הרע שמח כשאנחנו לא שומעים בקולו!

לכן אם אתם עושים את הדבר הנכון, כלם שמחים – היצר הטוב (בגלל שעשיתם את הדבר הנכון) וגם היצר הרע (בגלל שנצחתם אותו!) אם מישהו חס ושלוש עושה את הדבר הלא נכון, אף אחד לא שמח, לא היצר הטוב ואפילו לא היצר הרע.

היום יום / י"ד טבת

הסבא משפולע היה תלמיד של המגיד ממעזריטש.

פעם בקר אצל האדמו"ר הזקן וספר לו אודות הפעם שבה ראה את הבעל שם טוב. הוא היה רק בן שלוש שנים והבעל שם טוב, הניח את ידו על לבו של הסבא משפולע, "מאז", אמר הסבא משפולע, "תמיד הרגשתי חם".

לומדים מכך, שכל מה שצדיק עושה ובמיוחד הזכות לראות או לשמוע אותו, משאירה כח וחותם אצלנו לנצח!

ספר המצוות / מצוות עשה ר"ח, לא תעשה רע"א, רע"ב

לפני שנים רבות כאשר הלכו לקניית, לא הייתה אפשרות לקנות פשוט שקית של תפוחים או שק קמח. היה צריך ללכת לטוחן ולבקש ממנו קמח ששוקל מנה. הטוחן היה לוקח את משקלת "מנה אחד" שהייתה לו, מניח אותה על צד אחד של המשקל, ואז היה שופך קמח לצדו השני של המשקל עד שהמשקל היה מאזן. כך היו יודעים כמה למכור.

מה אתם חושבים היה קורה אם מישהו חתך רק חתיכה קטנה מהמשקלת של "מנה אחד"?

יתכן והטוחן היה אומר שהוא מוכר "מנה אחד" של קמח, אבל באמת הוא היה מוכר קצת פחות. התורה אומרת שדבר כזה הוא גנבה!

שלושת המצוות היום עוסקות בחשיבות ההקפדה על המשקלות של דברים שמוכרים ולהקפיד שיהיו מדיקים.

1. **מצות עשה ר"ח** - המצוה היא שצריך לודא שהמשקל והמשקולות הם אמתיים - יש בהם את הכמות המדיקת המתאימה.

2. **מצות לא תעשה רע"א** - אסור לא לומר אמת באשר מודדים שטח אדמה לראות למי שיד או במשקל של דבר אותו מוכרים. אסור סתם לנחש או להעריך כמה הדבר שזה בלי שיהיה מדיק.

3. **מצוות לא תעשה רע"ב** - אסור בכלל שיהיה ברשותנו משקל או משקלת שאינם בכמות המתאימה, אפילו אם לא משתמשים בהם בכלל, ואפילו אם משתמשים בהם למטרה אחרת למשל כדי לשחק.

רמב"ם / הלכות גנבה פרקים ד', ה', ו'

ברמב"ם היום לומדים איך להתרחק מגנבה.

פרק ד' - מלמד מה קורה אם משהו נגנב בזמן שאדם אחר השגיח על כן. זה לא נחשב שהחפץ החזר עד שהבעלים בטוח שקבל זאת חזרה.

פרק ה' - מסביר שאסור לקנות או למכור דבר שהוא גנוב. אם מישהו עושה זאת, הבעלים יכול לקנות זאת חזרה ולחייב את הגנב לשלם לו חזרה את הכסף.

פרק ו' - מלמד שאסור לקנות משהו שהוא ככל הנראה גנוב. לדגמה אסור לקנות חפץ מאדם שאומר להסתיר את הקניה, או מאדם שבדרך כלל אין ברשותו כזה חפץ אלא אם אנו בטוחים שהחפץ שיד לו.

דרכי החסידות / הפרשה החסידית - ויחי

בפרשה, ישנם ברכות שיעקב נתן שיתרחשו רק כשמשוח יבוא.

כשמשוח יבוא, מה עומד לקרות?

אנחנו נוכל לקיים את כל המצוות בדיוק בדרך שה' מבקש מאתנו!

כשאדם וחוה חטאו בחטא עץ הדעת, זה גרם למשהו בנשמה שלנו, לא לעבוד טוב כמו שהיא אמורה.

עכשו, כאשר אנחנו מקימים מצוות, אנחנו מטפלים בבעיה עם הנשמות שלנו.

כשמשוח יבוא, אנחנו נוכל לקיים מצוות בדרך המשלמת ביותר! לכן נאמר אודות משיח "וגבה מאד" - הוא יהיה צדיק גדול מאד.

המלה מאד היא ראשי התבות של המלים: משיח, אדם, דוד.

כשמשוח יבוא, אנחנו נהיה בדיוק כמו אדם הראשון לפני שחטא, נוכל לקיים את כל המצוות בשלמות.

ואז, כשתהיה תחית המתים, אנחנו נקבל שכר מה' עבור כל המצוות שעשינו!

ראו תורה אור פרשת ויחי

תפלה / מגן אברהם

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה צפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בברכה הראשונה בתפלת שמונה עשרה מזכירים את זכות האבות. כך שבזכותם ה' יענה לתפלותינו.

ר' שמעון בן לקיש הסביר שהברכה הראשונה של שמונה עשרה מבססת על ההבטחה שה' הבטיח לאברהם אבינו כאשר עזב את בית אביו (כמו שלומדים בפרשת לך לך) כאשר ה' הבטיח ואעשה לגוי גדול - ה' רמז שבני ישראל יזכירו אותו ראשון בכל תפלת שמונה עשרה. "אלקי אברהם".

כאשר ה' אמר "ואברהם שמך" נרמז שבני ישראל יזכירו את בנו "אלקי יצחק". וכאשר ה' ברכו "ואגדלה שמך" נרמז שייזכר שמו של נכדו, יעקב. - "ואלקי יעקב".
אולם סיום הברכה איננו חוזר שוב על שמות האבות.

ה' אמר לאברהם "והיה ברכה" - הברכה הראשונה יוזכרו בה כל האבות, אולם הסיום יהיה רק בשמך - ברוך אתה ה' מגן אברהם.
(ראה גמרא מסכת פסחים דף 117 עמוד ב)

גאולה ומשיח / למוד על הגאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הבעל שם טוב אומר "במקום שמחשבתו של אדם, שם הוא נמצא". אמרה זו עוזרת להבין מדוע כל כך חשוב ללמד על הגאולה.

כאשר חושבים על הגאולה במדה מסימת כבר נמצאים שם.
כך מקבלים תוספת כוח לזרז את ביאת הגאולה לכל עם ישראל
(ראה פרשת בלק ה'תשמ"ג)